

Jul/Aug 2014

Kings Things

Stephen King Fanclub Magazine

STEPHEN KING
GRIZELIG GEZELLIG
FANCLUB

*Veiling op de
Fanclubdag*

*Verslag wereldpremière
Mr. Mercedes*

*Vakantieverhaal van
Anthonie Holslag*

Kings Things

Griezelig

JULI/AUGUSTUS 2014

Zomervakantie!

Ben je er ook aan toe? Wij wel hoor! Na al die spanning op de wereldpremière van Mr. Mercedes zijn we wel toe aan een beetje rust...

Daarom is deze Kings Things voor de maanden juli en augustus en verschijnt de volgende pas weer eind augustus/begin september.

Maar alle gekheid op een stokje: we zijn alweer bezig met de organisatie van de volgende evenementen! We staan eerst in Deventer op de grootste boekenmarkt van Nederland (3 augustus—in de kraam van Suspense Publishing) en ook zijn we al bezig met de organisatie van de Fanclubdag van dit jaar. Die wordt gehouden op de **tweede of derde zaterdag in november. De data staan al in optie in 't Veerhuis in Nieuwegein.** Hou 'm vast vrij (het hangt er van af wanneer Revival precies uitgebracht wordt door Luitingh-Sijthoff)!

Maar een ding is zeker: die geslaagde veiling van twee jaar geleden... die doen we dit jaar weer! Je leest er meer over op de volgende pagina, want ook JIJ kunt nu Stephen King (gerelateerde) spullen laten veilen.

En, heel speciaal! We hebben een kort verhaal van Anthonie Holslag mogen opnemen in deze Kings Things, om je de zomer door te helpen. Het boek moet nog verschijnen en toch kun je dit verhaal al lezen, dankzij Anthonie. Je moet toch spannende verhalen blijven lezen als je Mr. Mercedes al uit hebt hè?! Verder is er in deze Kings Things aardig wat nieuws—veel over Mr. Mercedes—een nieuwe *News from the Dead Zone*, Luckey Quarter, Dollarbaby-, boek- en filmrecensies en natuurlijk een nieuwe prijsvraag. De Movie Mistakes recensie komen na de zomer weer terug.

Rest ons je vast een heerlijke, zonnige zomer toe te wensen!
De fanclubcrew

De Fanclubshop verkoopt merchandise zoals winkelwagenmuntjes, pennen, T-shirts en we hebben ook nog enkele van de laatste nieuwe boeken te koop!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

Deze Kings Things is verzonden naar 2070 fans

975 fans op

Hartelijk welkom allemaal!

Fanclub Sponsors

DONATIES

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Boekentip.nl, ECL, Bruna of via Stephen King Fans: hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. Dank je wel!

Fanclubdag veiling

Iets voor je agenda

Never a dull moment bij de Stephen King Fanclub. Eind vorige maand (31 mei) hebben we de officiële wereldprimeur gehad van Mr. Mercedes in De Melkweg in Amsterdam. Over dit feestje kun je elders in deze Kings Things nog meer lezen. Wij hebben nauwelijks tijd om terug te kijken, want we gaan in november weer een **STEPHEN KING FANCLUBDAG** organiseren.

Rond het verschijnen van Revival gaan we in Nieuwegein weer flink uitpakken. Dat betekent dat dit op de 2e of 3e zaterdag in november zal gaan plaatsvinden—de vraag ligt bij de uitgever op welke datum (en onder welke titel) Revival gaat verschijnen. De exacte datum en details over het programma zullen we jullie in de komende maanden uiteraard nog laten weten.

Maar we willen in ieder geval alvast een **oproep voor de veiling** doen.

Op de fanclub dag van 2012 was dit onderdeel een groot succes! En op je successen moet je voortborduren, dus dit jaar willen we een nog grotere en interessantere veiling. En daar hebben we natuurlijk jullie hulp bij nodig.

Jullie kunnen bijzondere stukken die jullie via onze veiling willen verkopen bij ons aanbieden. Heb je nog een gesigneerd boek dat je dubbel hebt, heb je een heel bijzondere uitgave waar je vanaf wilt, laat het ons weten.

De regels zijn simpel:

1. 20% van de opbrengst is voor de Fanclub
2. Het artikel dient voor 1 september 2014 in bezit te zijn van de fanclub
3. Onder de door jou aangegeven minimale opbrengst wordt het artikel niet verkocht—dan wordt het geretourneerd (mocht je zelf niet aanwezig zijn op de fanclubdag om het mee retour te nemen)

Heb je wat te veilen?

Stuur een bericht aan fanclub@stephenking.nl met als onderwerp VEILING en laat ons weten:

1. *Wat je precies wilt laten veilen*
2. *Wat de minimale opbrengst moet zijn.* Hou de prijzen wel realistisch—ook hier wordt naar gekeken: van een simpele pocket van de vervloeking met minimale opbrengst van 10 euro weten we van tevoren al dat dit niet zal lukken. We behouden ons daarom het recht voor om een artikel te weigeren. Je hoeft nog geen foto's bij te voegen—er wordt contact opgenomen ivm de verzending van het artikel. Wij maken de foto's en zorgen dat die online komen.

Artikelen die op 1 september in het bezit van de fanclub zijn, gaan we al op Facebook bekend maken. Op enkele speciale items (niet op allemaal) kan dan al geboden worden. De fanclub bepaald welke artikelen dit zijn. Het hoogste bod zal iedere dag, tot 1 november 2014 bekend gemaakt worden. Na 1 november is het niet meer mogelijk te bieden. Het hoogste bod dat op Facebook is geboden, is het beginbedrag van het artikel op de veiling op de fanclubdag. Zorg dat je aanwezig bent als je niet overboden wilt worden! Alleen als er niet hoger geboden wordt is de Facebookbieder dus de winnaar! Voor het aankondigen welke items in de veiling zijn is het nodig dat dit artikel in het bezit is van de fanclub, zodat wij zeker weten dat het object in de aangegeven conditie is en wij ook zeker weten dat het object echt geveild kan gaan worden.

Wij zijn zeer benieuwd wat voor pareltjes jullie tevoorschijn toveren en verheugen ons nu al op de Fanclubdag in november!!

Mr. Mercedes première

De Stephen King middag—wereldpremière van Mr. Mercedes in Amsterdam

WERELDPREMIÈRE
Release party voor de nieuwe thriller
van grootmeester Stephen King

MELKWEG, AMSTERDAM

MR. MERCEDES

- Martin Koolhoven & Ronald Simons over King-vertellingen
- Jeroen Vullings over de casting van de popcultuur
- Thomas Olde Heuvelt over King als inspiratiebron
- Beans & Fatback speelt live muziek uit King's boeken
- over MISERY – DE MUSICAL
- King-twee quiz met mooie prijzen

ZATERDAG 31 MEI 2014
INHOUD 13:45 uur
PROGRAMMA 16:30 uur - 17:00 uur
ENTREE € 12,50, STUDENTEN/CP € 10,
MELKWEG, LUNBAANSGRACHT 236a, AMSTERDAM
www.lunbaansgracht.nl

De middag is inmiddels weer achter de rug, en we mogen wel zeggen dat het een geslaagde middag is geweest. Bij Luitingh vlogen de hardcovers, paperbacks, T-shirts en paraplu's achter elkaar over de tafel. Er waren veel bekenden van de fanclub, maar toch hebben we nog wat fanclubedities van de groene mijl verkocht.

Gastheer (en uitgever voor de Stephen King boeken) Tom Harmsen vertelde dat het programma was aangepast en we begonnen eerst met een sneak preview van MISERY. Een *Feel Bad*-musical: regisseur Florus van Rooijen vertelt over dit bijzondere project waarvoor hij toestemming vroeg - en kreeg - van King zelf.

Literair criticus Jeroen Vullings (*Vrij Nederland*) ontmoette King afgelopen najaar in Parijs: 'De pulpschrijver van wel- eer is een auteur en een Amerikaans icoon geworden.'

De mannen van **Beans & Fatback**

speelden enkele van de vele muzikale hoogtepunten die King in zijn boeken verwerkte: vooraf ingeleid door een stukje uit het boek waarin King de muziek aanhaalde.

Luisteren én kijken: Martin Koolhoven en Ronald Simons, o.a. bekend van *Cinema Egzotiek* en *The Cult Corner*, vertelden verfilmingen van het werk van King.

Thomas Olde Heuvelt sprak over King als inspiratiebron, de eerste recensie werd voorgelezen en toen was het tijd voor een Quiz.

We kregen allemaal een petje en de winnaar van de Quiz het Engelstalige manuscript van Mr. Mercedes. Dat was het einde van een geslaagde dag!

Petjes, paraplu's en de laatste T-shirts zijn, zolang de voorraad strekt, te koop op www.stephenking.biedmeer.nl! Op is op!

Nieuwsflits

Oog op morgen

In het *Oog op morgen* was aandacht voor Stephen King. In dit geval ging het over Doctor Sleep, en of het een verfilming waard is. (klik op de foto).

Under the Dome

King leest het begin van het eerste hoofdstuk van het tweede seizoen van Under the Dome (klik op de foto).

King over Mr. Mercedes

King vertelde meer over Mr. Mercedes op Wabi TV5. King was geïntrigeerd door het verhaal van een vrouw die na een ruzie met een vriend inreed op een rij mensen die wilden solliciteren bij McDonald's.

Binnen op 8

Overigens kwam Mr. Mercedes direct binnen op nummer 8 in de Nederlandse Bestseller top 60. Het boek krijgt (en wij vinden dat helemaal niet vreemd) overal de hoogste punten! Lees er hier meer over: <http://www.lsamsterdam.nl/king/>

Mr. Mercedes wordt drieluik!

King twitterde onderstaande bericht. Het tweede deel (Finders Keepers) verschijnt (hopelijk) begin 2015, mogelijk gevolgd door een verhalenbundel in het najaar. Hij maakte ook een slachtofferlijst bekend van de mensen die gedood of gewond zijn geraakt bij het Brady Hartsfield's ongeluk.

ZONNESTEEK KORTING!

GRATIS VERZENDKOSTEN: KIES 5 BOEKEN MET EEN # OF MET VAKANTIEKORTING (VIA DHL, BINNEN NL)!
10 BOEKEN = GRATIS VERZENDEN
+ GOEDKOOPSTE BOEK GRATIS

BUITENLAND: 5,50 KORTING OP VERZENDKOSTEN.
10 BOEKEN = KEUZE: NOGMAALS 5,50 KORTING
OF GOEDKOOPSTE BOEK GRATIS

GEEN VERZENDKOSTEN!

Boekwinkeltje StephenKingFans heeft een ZONNESTEEK! VERZENDKOSTEN GRATIS!

Keuze uit de titels met # of VAKANTIEKORTING: KIES 5 boeken met een # of gemerkt als vakantie korting en krijg de VERZENDKOSTEN (binnen NL-via DHL) GRATIS! Bij 10 boeken GRATIS VERZENDEN + het goedkoopste boek gratis! (je kunt een zoekactie in het winkeltje doen op # of op vakantie korting en gemakkelijk zien welke titels meedoen). Natuurlijk mogen er ook boeken mee die niet gemarkeerd zijn met een # of vakantie korting, in diezelfde doos boeken tot 10 kg, zonder extra kosten.

Buitenland: Bij 5 boeken 5,50 korting op de verzendkosten. Bij 10 boeken kun je kiezen; nogmaals 5,50 korting of het goedkoopste boek gratis. STEPHENKINGFANS helpt je de zomer wel door!

Simpson Stephen King

Er komt (waarschijnlijk in september) een Stephen King poppetje in de serie van de Simpsons uit. In de winkel van de fanclub: www.stephenking.biedmeer.nl kun je deze vooruit bestellen. Door er meer tegelijk in de USA te bestellen scheelt het weer verzendkosten!

The Stand

Regisseur Josh Boone belooft een drie uur durende The Stand met veel filmsterren. De bestseller is al eerder verfilmd, en ook niet het makkelijkste verhaal om te verfilmen. Hij vindt het erg belangrijk om de karakters uit het boek te behouden.

Ruby Dee, die de rol van Moeder Abigail speelde in die eerste verfilming van The Stand, is op 91-jarige leeftijd overleden. Op haar 83-ste ontving zij nog een Oscar nominatie voor een film.

PRIJSVRAAG WINNAAR

Wist jij de code te kraken?

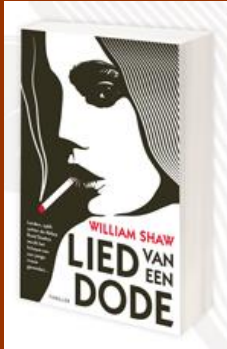
Xmbpy Afyb rfsqg iuyk, ugqr fgh byr cp gcrq yyl
bc fylb uyq.

Om de code te kraken, moest je bij elke letter twee letters 'optellen'. Zodat een A dan een C wordt. Dan staat er hier boven de eerste zin uit het boekje Eenmalige Zonde:

"Zodra Chad thuis kwam, wist hij dat er iets aan de hand was"

Dat wist ook Rick Haagen uit Geldrop.

Die koos voor het boek: Lied van een Dode, van William Shaw.
Gefeliciteerd, het komt zo snel mogelijk naar je toe!

NIEUWE PRIJSVRAAG

Auto in de hoofdrol

Je weet misschien wel dat Stephen King gek is op motoren. Maar ook auto's hebben soms een hoofdrol gespeeld in Kings boeken. Hieronder zie je drie auto's. Weet jij in welke boeken deze auto's de hoofdrol hebben gespeeld?

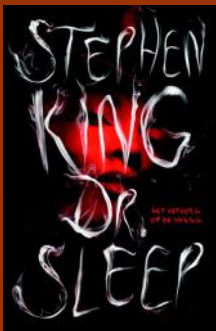
A.

B.

C.

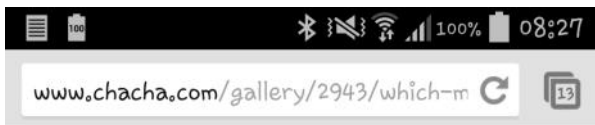

Stuur het antwoord vóór 20 augustus 2014 naar het volgende e-mailadres: fanclub@stephenking.nl met in de omschrijvingsregel "prijsvraag jul/aug". Vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef ook aan welk van deze boeken je zou willen winnen:

1. Dr. Sleep (leesexemplaar)
2. Paranoia van Joseph Finder (filmeditie–leesexemplaar)
3. De ravenzwarte veer van Dean Koontz (leesexemplaar)

Nieuwsflits

Which Movies Have the Most Terrible Endings?

The Mist

10 of 16

Did anyone actually enjoy the ending of *'The Mist'*? I don't believe it's possible. Who could be happy after watching the main character give up, shoot his own son, and then head off in search of the perfect way to kill himself?

Honestly, though, even if it ended there, it would've been more acceptable than what really happened. Instead, he discovered that he and the rest of his family and friends could have survived the entire ordeal if they had just waited a few moments longer. Oops! Tough break.

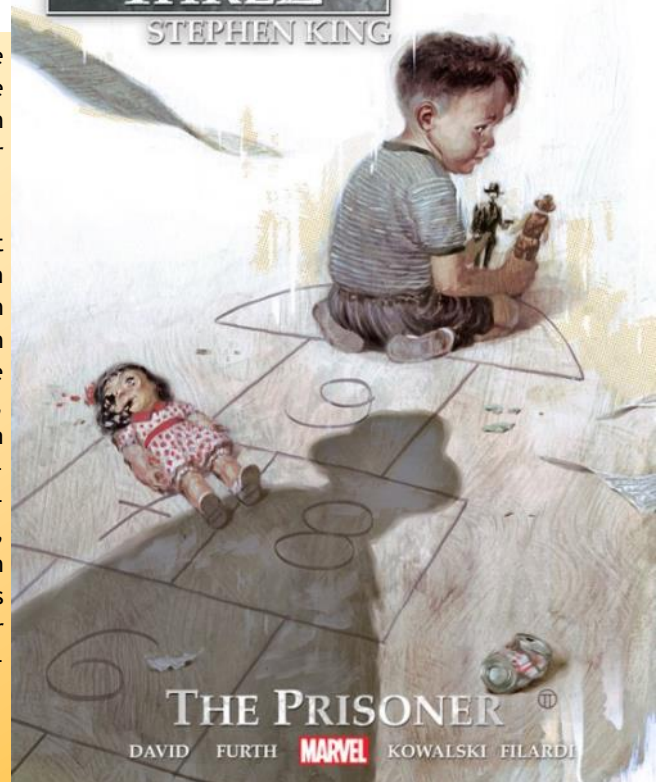
Recommended For You

De Marvel stripboek versie van De Donkere Toren serie gaat in september verder met een vijfdelige serie genaamd *The Prisoner*, en vertelt het verhaal van Eddie Dean voordat hij Roland ontmoette. De tekenaar is Piotr Kowalski.

Hier is de flaptekst: Wanneer we beginnen met dit verhaal van stedelijke misdaad, leer je Eddie Dean kennen als een onschuldig kind dat opgroeit tot een jonge man met problemen die de kunst kent om deuren te openen naar andere werelden. Kan hij een familie tragedie overleven, kan hij een verslaving overwinnen, en kan hij de dodelijke krachten die samenwerken om ervoor te zorgen dat hij de Man in het Zwart kan uitdagen, overwinnen? Eddie wacht uitdagingen en beproevingen om elke hoek - en in de badlands van Mid-World, die niets voorstellen vergeleken bij de gevaren in Brooklyn in de jaren '60 van de vorige eeuw! Wees getuige van het verhaal van een jongeman op weg naar een onwaarschijnlijke toekomst en op de meest belangrijke reis van zijn leven.

THE DARK TOWER THE DRAWING OF THE THREE STEPHEN KING

STEPHEN KING NEWS FROM THE DEAD ZONE

Stephen King: News from the Dead Zone #166
Gepost op 13 juni 2014 in in: [Stephen King News](#) | [Post Comment](#)

Mr. Mercedes is vanuit het niets op 1 binnen gekomen in de *Publishers Weekly* hardcover fictielijst en op de 2^e plek in de *USA Today's* gemengde fictielijst (welke ook paperbacks bevat). Er is een hoop aanvullend materiaal te ontdekken op de officiële website van King. Zo is er bijvoorbeeld [The Basement](#), een interactief avontuur dat je meeneemt naar Bradys domein, waar je kunt zoeken naar zaken die op zijn scala van Pc's zijn opgeslagen. Het helpt als je kijkt naar [de video van Bradys brief aan Detective Hodges](#), voor enkele aanwijzingen hoe je moet beginnen. Er is ook [een boektrailer](#), [een sappige TV commercial](#), [een stukje van het luisterboek](#), wat merchandise bij [Cafe Press store](#) en [een brief van King](#). Temple Hill en Media Rights Capital hebben de filmrechten van het boek verworven. King [spreekt hier over het echt gebeurde incident](#) dat hem inspireerde voor het schrijven van dit boek, maar heeft tot nu toe nog maar [één interview gegeven](#). Je kunt op zijn site ook een [collectie van de vele reviews](#) vinden en als dat nog niet genoeg is vind je hier [nog een verzameling reviews](#).

Voordat we aan *Finders Keepers*—het vervolg op *Mr. Mercedes*—toekomen, hebben we nog *Revival*, dat in november uitkomt. De net uitgegeven paperbackeditie van *Doctor Sleep* bevat een uittreksel van zestien pagina's uit dat boek. Het derde boek in de *Mr. Mercedes* trilogie zal waarschijnlijk in 2016 verschijnen. Ik geloof niet dat we Kings publicatieschema al zover vooruit kennen sinds 1986-1987, toen we wisten wanneer hij zijn volgende vier boeken zou publiceren.

Hodder & Stoughton heeft een fantasierijke serie **promotiefilmpjes** geproduceerd waarin de schurk uit *Mr. Mercedes* geïntroduceerd wordt door niemand minder dan [Annie Wilkes](#), [Carrie White](#), [Andy Dufresne](#), [Pennywise](#) en [Danny Torrance](#).

Groot nieuws voor mensen die nog niet de kans hebben gehad om *Ghost Brothers of Darkland County* te gaan zien. De musical zal deze herfst gaan toeren, met afspraken in Orono, Toronto, Philadelphia, Durham, Washington, D.C., Baltimore, Red Bank, N.J., Portland, ME, Boston, Providence, New York, Detroit, Chicago, St. Louis, Denver, Phoenix, Los Angeles en San Francisco in november en december. [Bekijk de aankondiging hier](#).

Oculus en Somnia regisseur Mike Flanagan heeft toegezegd om *Gerald's Game* te regisseren. Flanagan schreef het script met zijn medeschrijver Jeff Howard. Er gaat ook het gerucht dat Gravity regisseur Alfonso benaderd zou zijn om de prequel op *The Shining* met de titel *The Overlook Hotel* te regisseren.

En er is een kansje dat er eind 2015 een **verhalenbundel** uitkomt, waarin alle recent verschenen korte verhalen gebundeld zullen worden, waaronder [enkele die je op deze lijst kunt vinden](#). Dit nieuws komt niet van een van de uitgevers van King, maar is een logische redenering na het verschijnen van zoveel korte verhalen die nog niet eerder zijn uitgegeven, alleen in tijdschriften. Het is nog niet bekend of er ook gloednieuwe verhalen in deze bundel zullen worden opgenomen.

Nog maar een paar weken voordat *Under the Dome* terugkeert op de tv, met een eerste aflevering waarvoor King het script schreef. Op 23 juni zendt CBS *Inside Chester's Mill* uit, een uur durende special met hoogtepunten uit het eerste seizoen en nieuwe interviews met de hoofdrolspelers en producenten. Als bonus zal in deze special een sneak peek van de première van seizoen twee te zien zijn. Het tweede seizoen zal het moeten doen zonder Brian K. Vaughan.

Hoewel de première in april in New York plaatsvond is er erg weinig nieuws geweest over de verfilming van **A Good Marriage**. Echter vorige week werd bekend dat Screen Media Films de rechten voor Noord Amerika heeft verworven en dat er plannen zijn om de film begin oktober in de bioscopen te brengen. "Ik ben verheugd dat A Good Marriage binnenkort voor het filmpubliek beschikbaar komt en ik hoop dat we miljoenen mensen de schrik op het lijf kunnen jagen," zei King. "Voor mij is dat altijd een opwindend vooruitzicht."

Er is nog meer filmnieuws. **Bad Little Kid**, het verhaal dat tot nu toe alleen in het Frans en Duits beschikbaar is, wordt waarschijnlijk verfilmd door Laurent Bouzereau, die ook de 2011 TCM film *A Night at the Movies: The Horrors of Stephen King* schreef en regisseerde, waarin King horrorfilms en hun populariteit onder bioscoopgangers bediscussieerde.

TNT is een tv-serie genaamd **The Shop** aan het voorbereiden die wordt aangekondigd als het vervolg op *Firestarter*. Het drama draait om de arglistige instantie die verantwoordelijk is voor het kidnappen en voor de poging om de psychokinetische krachten uit te buiten van een jong meisje genaamd Charlie McGee in het originele verhaal. Het is nu 20 jaar later en Charlie is gevonden door een van de voormalige leden van *The Shop*, Henry Talbot, die haar introduceert bij een groep mensen die elk hun eigen, unieke eigenschap en kwaliteit hebben. Volgens de aankondiging: "Het blijkt dat *The Shop* nog altijd springlevend is, groter en slechter dan ooit, en haar donkere experimenten laten verschrikkelijke nieuwe wezens los op de wereld. Het is nu aan Talbot, Charlie en de rest van het team om *The Shop* te vinden en voor altijd te vernietigen."

MERCHANDISE & SPONSORING

We hebben winkelwagenmuntjes in een prachtige uitvoering (1,25), en er zijn postzegels (te koop per vel van 10 stuks, maar ook los – de 1e zegel kost 1,25 - elke volgende 1 euro). Deze postzegels hebben waarde 1 en zijn gewoon op je dagelijkse post te gebruiken.

Vergeet ook onze geweldige ijskrabbers voor je auto (of je diepvriesvak) niet! Je vindt ze allemaal in de [fanclubshop!](#)

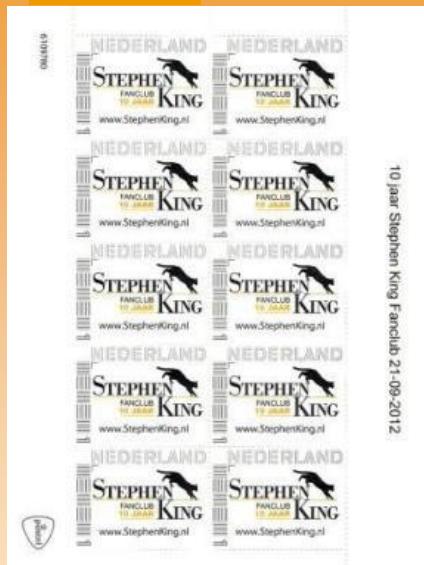
Dankie Sai!

Manuel S. kocht boeken in het Stephen King Fans winkeltje, en maakte expres wat teveel over. Dat geld komt uiteraard ten goede aan de fanclub! Dank je wel! Of volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (DankieSan!) en word ook sponsor! Dank ook aan iedereen die boek(en) bestelde in onze shop!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen!

Ondersteun ons werk en stort een bedrag(je) naar keuze op bankrekening [NL76ABNA0575050209](#) t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

Postzegels
ook per stuk
te koop!

www.stephenking.biedmeer.nl

HELP OOK DE FANCLUB DOOR JE AANSCHAF!

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij [Bruna](#) of [ECI](#), maar ook bij [e-books.nl](#) en [Boekentip.nl](#). Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij aanbieden online, en **niet alleen** voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of op de website!

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans!](#) Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. En de boeken zijn al niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub! Er zijn ook boekenleggers en armbandjes met bedels met een Stephen King thema te koop in de winkel.

Verzenden via DHL duurt wel iets langer, maar de kosten zijn ook lager: Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHL of Kialapunt) of voor 5,50 aan de deur gebracht (tegen 6,75 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dus scheelt in jouw portemonnee! Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!

Boekwinkeltje
Stephen King Fans

Ontdek het voordeel van **eci**

NIEUWSLITS

Niet bang van grote verfilmingen

Interessant interview over Under the Dome. King vergelijkt zichzelf met de haai uit *Jaws*: ik moet vooruit blijven gaan en blijven eten om in leven te blijven. Hij schreef het tweede seizoen van deze serie, die opnieuw uit 13 afleveringen zal bestaan. Eerder al werden boeken van King verfilmd. Terwijl we dit schrijven is men bezig met *Cell* (Mobiel—zie foto hiernaast), waarbij King meeschreef aan het script. Ook praat men over nieuwe versies van *The Stand* (De Beproeving—zie andere pagina) en *It* (Het)—die al eerder als

miniserie zijn uitgebracht. Maar *Under the Dome* is een unieke uitdaging voor King, die meer betrokken is bij deze productie dan bij die van andere verfilmingen. ‘Het is een verantwoordelijkheid om zo betrokken te zijn. Ik vertel mensen dat het een ideale situatie kan zijn. Als het een succes is kun je zeggen dat het gebaseerd is op mijn werk, en als het geen succes is kun je zeggen dat je er niets mee te maken had. Hoe dan ook geen probleem. Maar als je betrokken bent, dan zet je daardoor je ego en wat van jezelf op het spel.’ Maar, King is tevreden met *Under the Dome*. Het is een heel dik boek, maar het handelt maar over een korte periode. En toen de tv-maatschappij naar King toekwam met het idee om de show over maanden en jaren uit te smeren dacht hij dat dit nu precies is wat hij wilde.

Het interview is nog langer; [lees het origineel hier](#).

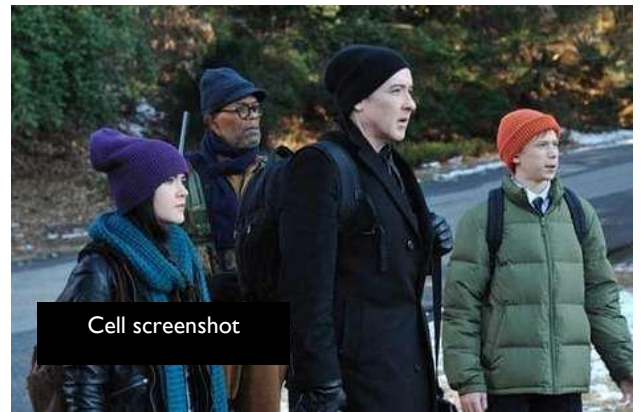
Cameo voor King

Hij doet het wel eens vaker, en ook nu staat er een cameo voor King in het filmscript van *Under the Dome*. Een cameo is een korte verschijning, al dan niet met tekst. [Op de site van CBS](#) vind je meer foto's en korte filmpjes van bijna de hele filmcrew; de moeite waard!

30 juni a.s start het tweede seizoen in de USA, maar dan duurt het nog even voor Nederland zo ver is.

Eind augustus 2e seizoen op SBS 6!

Houd [de SBS6 pagina](#) in de gaten voor meer info! [Hier is een trailer](#). CBS gaat ook een 1-uur durende special van *Under the Dome* uitzenden en ook hier is [een trailer](#) van gemaakt. Of die ook in Nederland uitgezonden wordt is nog niet bekend.

Cell screenshot

Revival

King wilde even niet meer aan *Revival* denken, zo angstigend schijnt het te zijn. Hij zei: “It’s too scary. I don’t even want to think about that book anymore.” Na aandringen vervolgde hij: “It’s a nasty, dark piece of work. That’s all I can tell you.”

In de US paperback van *Doctor Sleep* (13 juni verschenen in de USA bij Simon&Schuster) staan 16 pagina’s uit *Revival*.

Quote: ‘If you’re not still challenging yourself, you might as well retire and go away.’

Stephen King

WORDT VERWACHT NEDERLAND

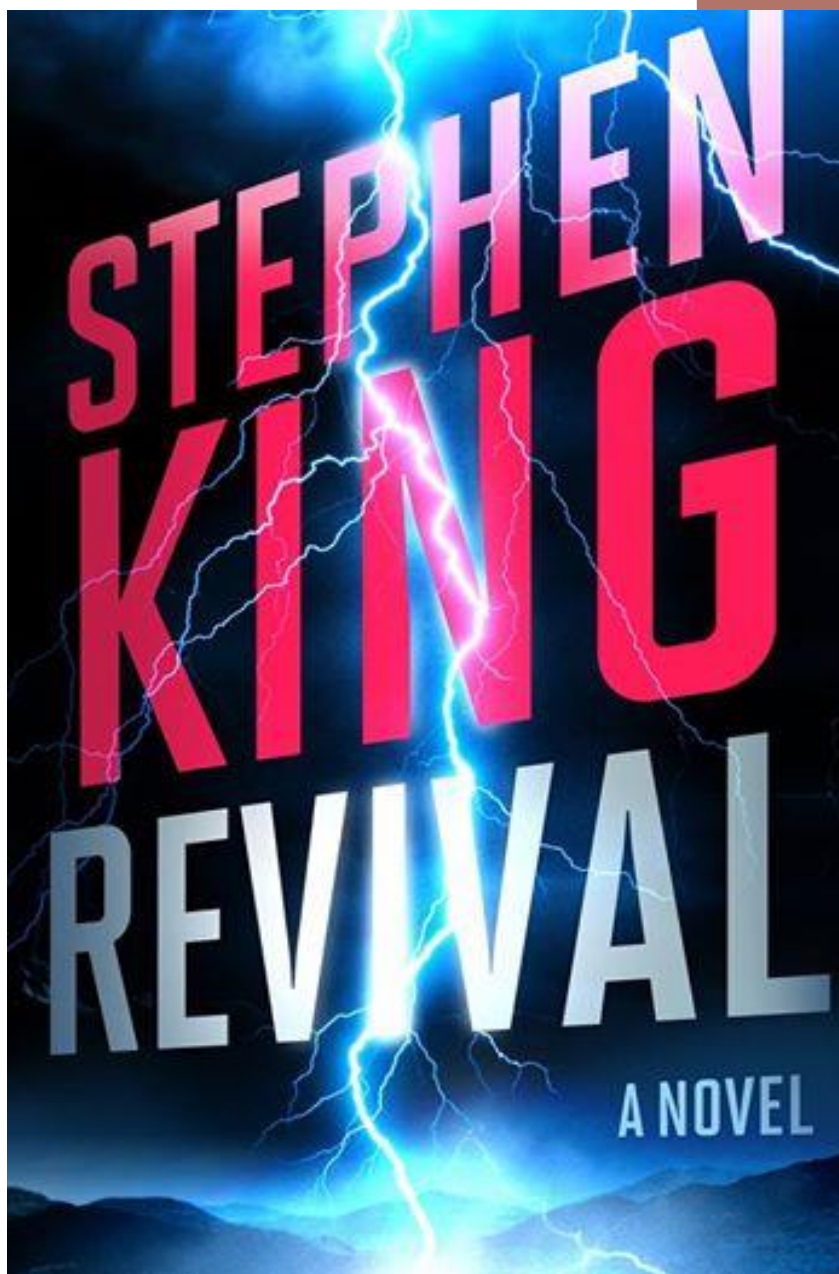
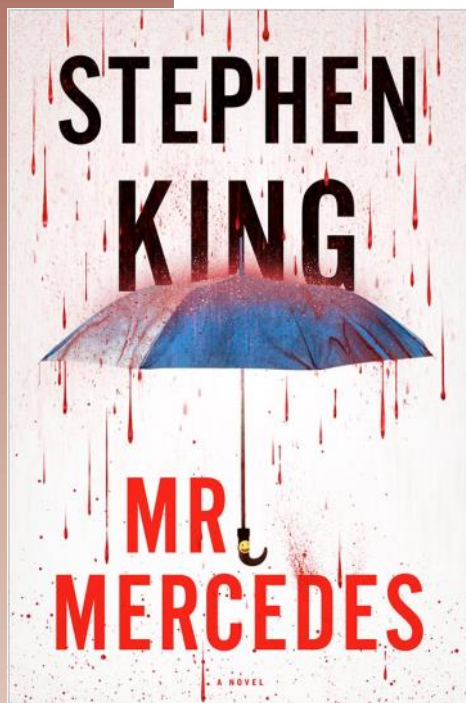
door Chrissy

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

2014

Datum:	Soort:	Details: (al verschenen)
3 juni	boek	Mr. Mercedes ISBN: 9789024564575 paperback met flappen / 415 blz voor 19,95 ISBN: 978902456533 gebonden / 415 blz voor 29,95
11 november	boek	Revival

Mr Mercedes

Verknijpte slimmerik

Kings jongste begint als een John Steinbeck en eindigt als een Michael Connelly.

Door **Rolf Bos**

Naar verluidd heeft hij wereldwijd meer dan 350 miljoen boeken verkocht. En toch kruipt hij nog steeds elke ochtend achter de tekstverwerker om zijn verplichte 1.500 woorden per dag te tikken. Het is een obsessie, zegt de 66-jarige schrijver. Hij is doodsbang dat anders de 'color' uit zijn proza verdwijnt. Zijn levensles: zonder minstens vier uur schrijfwerk per dag, word je geen goede auteur.

En dus blijft Stephen King publiceren. Een ernstig verkeersongeluk in 1999, waarbij hij door een auto werd geschept, veranderde niets aan zijn werkritme. Zelfs een alcohol- en drugsverslaving in de jaren tachtig ('Ik kan me van die periode niet eens meer herinneren dat ik *Cujo* geschreven heb') wist hem niet af te remmen. En natuurlijk schreef hij na het afkicken meteen een boek over die duistere periode (*Needful Things*).

King is bekend door zijn fantasy- en griezelverhalen (*Carrie*, *It*, *Under the Dome*, *The Shining*, de achtdelige reeks *The Dark Tower*), maar rechthoek-achtverhalen zonder bovennatuurlijke elementen gaat hij niet uit de weg. Een van de hoogtepunten in zijn oeuvre blijft *Misery*. Blijvend idee: vierd schrijver wordt gegijzeld door zijn grootste vrouwelijke fan.

Sinds zijn debuut in 1974 heeft King nagenoeg alle genres binnen de populaire literatuur beoefend, maar aan het subgenre van de klassieke detective, met een 'hardboiled' speurneus in de hoofdrol, was hij nog niet toegekomen. Met zijn jongste boek *Mr. Mercedes* waagt hij zich aan het genre - en het is meteen raak.

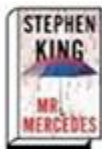
Bill Hodges, een uitgebluste, gepensioneerde rechercheur (die uiteraard voldoet aan de clichés: overgewicht, drankprobleem, gescheiden) wordt wakker geschud als hij een

Volkskrant
7 juni 2014

Stephen King

Foto Stacey Cramp / HH

FICTIE

Stephen King

Mr. Mercedes

★★★★☆

Uit het Engels vertaald door AnneMarie Lodewijk Luitingh-Sijthoff, 424 pagina's; € 19,95.

brief krijgt van een gestoord type, een onbekende man die met een Mercedes SL500 een rij wachtenden voor een arbeidsbureau moedwillig de dood heeft ingejaagd. Een moordenaar op wie de politie maar geen vat weet te krijgen.

In krachtig geschreven alinea's trekt de schrijver je meteen het verhaal in, waarbij de evocatie van kleumende werklozen in de vroege ochtend, de sfeer van losers in tijden van crisis en armoede, zo waar aan de oude John Steinbeck doet denken.

In de daaropvolgende hoofdstukken wisselt de vertelling steeds van perspectief. Nu eens volgen we Bill Hodges, dan weer kruipen we in de huid van Mr. Mercedes, Brady Hartsfield, een verknijpte slimmerik die enigszins doet denken aan Norman Bates uit Hitchcocks *Psycho*.

Het vakkundig uitgewerkte kat-en-muisspel tussen speurder en misdadiger benadert het niveau van een Michael Connelly-thriller, met een finale waardoor het boek zich op het eind moeilijk laat wegleggen. In dat slot geeft King zijn duivelse fantasie de vrije teugel, met het optreden van een boyband en een hoop gillende meisjes, waarbij -stop!, zou de schrijver hier roepen, spoiler alert.

THRILLER

De Stentor

8 juni 2014

King komt aan in onze eeuw vol angst

door **Theo Hakker**

'Koning van de pulp' wordt Stephen King (1947) vaak genoemd. De een bedoelt het lovend, de ander denigrerend. Niemand ontkenkt dat hij een geweldig potje schrijven kan. Maar dat hij zijn vertel talent en grenzeloze fantasie 'verkwanselt' aan horror begrijpt niet iedereen.

Maar hoezo, 'verkwanselen'? Met 400 miljoen verkochte boeken in 40 jaar schrijverschap is hij een bestsellericoon.

Met zijn roman *22-11-1963*, vermeld naar de datum van de moord op John F. Kennedy, betrad hij drie jaar geleden vol overtuiging het terrein van de literatuur. Had hij daar nog een historisch gegeven bij de

kop, met *Mr. Mercedes*, zijn 57e roman, komt Stephen King aan in deze tijd. De eeuw van 9/11 en ogenschijnlijk willekeurige aanslagen. Tijden met angst, dus we konden erop wachten.

Mr. Mercedes

Stephen King

Vertaling AnneMarie

Lodewijk

424 blz.

19,90 euro

(29,95 euro gebonden)

Luitingh-Sijthoff

Koop dit boek op

Dizzie.nl

Een *lone wolf*, het type terrorist waar de veiligheidsdiensten het moeilijkst vat op krijgen, pleegt een aanslag. Hij rijdt met een Mercedes in op werklozen die staan te wachten tot een banenbeurs opengaat. De man wordt nooit gepakt. Later stuurt hij een brief naar Bill Hodges, de agent die het onderzoek heeft geleid. Om

hem te sarren en uit te dagen. Hodges, net met pensioen en vol frustratie dat hij Mr. Mercedes nooit heeft kunnen pakken, gaat op de uitdaging in. De naam van de dader is ook bekend. King geeft die al snel prijs. Alleen al de manier waarop hij dat doet, nonchalant en en passant, getuigt van meesterschap.

Zo biedt hij de lezer inkijsjes in beide zijden van het verhaal. De lezer kan zowel Hodges als de dader volgen en weet wat er in hun hoofden omgaat. Dat klinkt mooi, alles weten. Maar wil de lezer de motieven van de dader wel kennen als dat betekent dat je er mogelijk begrip voor op kunt brengen? Het levert een ongemeen spannend boek op. Stephen King is hier in topvorm. Smeuig smijt hij met details, overbodigheden en zijlijnen. Dit is het woeste, noeste, authentieke schrijven.

Piotr Kowalski © Entertainment Weekly Publication—Marvel -The Prisoner

Entertainment
WEEKLY

LUCKEY QUARTER

Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

Monique de Jonge

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons Magazine te ontvangen heeft daarvoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Monique maken we blij met een assortimentje merchandise van de fanclub.

Hoe lang ben je al King-fan, Monique en hoe is dat zo gekomen?

Ik ben al zo'30 jaar fan; sinds 1984/1985. Ik was toen 11/12 jaar. Het is eigenlijk "per ongeluk" gekomen. Ik keek een keer (stiekem) met mijn oudere broer en zus mee naar een horrorfilm over een auto die bezeten was door kwade geesten en mensen vermoordde. Spannend! Van mijn ouders mocht ik zulke films eigenlijk nog niet zien, maar zij waren ook weleens van huis... Ik hoorde later dat er ook een boek van deze film zou zijn. Ik ging in de bieb op zoek en kwam uit bij "Christine". Het bleek niet over dezelfde auto te gaan als de film die ik gezien had - die bleek achteraf "The Car" te heten - maar ik was meteen "verkocht".

Werk/School: Administratieve & logistieke ondersteuning voor onderhoud van EHBO-dozen.

Leeftijd: 41 jaar

Woonplaats: Terneuzen

Wat is je favoriete boek en waarom?

De Donkere Toren serie is toch wel een van mijn grote favorieten. Het is een wereld op zich, die zich alleen maar lijkt uit te breiden. Het verhaal is ongelooflijk spannend, mysterieus en met veel fantasie geschreven, en met een dosis humor. Elke keer als een boek uit is, wil ik vanzelf aan het volgende beginnen. Ook de verwijzingen naar andere boeken zijn er kunstig in verwerkt, zodat alles ermee samenhangt. Wat het allemaal nog interessanter maakt.

Wat is je favoriete film en waarom?

Moeilijke keuze... Ik heb verschillende favorieten, een beetje afhankelijk van mijn stemming. The Langoliers geeft een heel eigen kijk op tijdreizen. Beangstigend, en toch.. Op een gekke manier zou het geloofwaardig kunnen zijn.

Verzamel je boeken of films van Stephen King? Zo ja: hoe groot is je verzameling?

Ik verzamel zowel de boeken als films/series van Stephen King. Ik heb ook een paar gebonden boeken, en heb zowel Nederlandse als Engelse boeken. Ook de graphic novels van De Donkere Toren en De Beproeving verzamel ik. De films/series (meest op DVD / een paar op VHS) heb ik ofwel gekocht ofwel van tv opgenomen. Echt heel bijzondere aanwinsten heb ik niet, denk ik...

Welk boek of film ontbreekt er nog?

De meeste boeken en films/series heb ik al; ook Mr. Mercedes staat inmiddels in mijn boekenkast. De graphic novels deel 5 en 6 van De Beproeving ontbreken nog, en de series Haven en Under The Dome heb ik nog niet, maar verder is mijn verzameling behoorlijk compleet.

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen?

Ik heb de fanclub gevonden via zoeken op internet naar Stephen King en zijn boeken en films.

Welke andere schrijvers lees je graag?

Clive Barker en Robin Cook en heel soms Dean Koontz. Verder lees ik vooral veel boeken over paarden, in allerlei soorten en maten (zowel studieboeken als leesboeken).

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

Ik zou heel graag een hele, hele, hele uitgebreide tv-serie van De Donkere Toren zien, waarbij zoveel als mogelijk het verhaal van het boek aangehouden wordt.

Als je SK één vraag mocht stellen, wat zou je dan willen weten?

Zou je het leuk vinden om een keer een hoofdrol in je "eigen" film (lees: nav. een verhaal van jezelf) te spelen? Zo ja, welk karakter zou je dan graag spelen, en waarom?

Heb je tips voor de fanclub?

Na veel nadenken, kon ik maar één ding bedenken: Het zou leuk zijn als er wat meer keuze in merchandise was, bv. een gaaf T-shirt met een spannende print en/of een quote uit een boek of film erop.

(reactie redactie: helaas hebben we dat in de afgelopen 12 jaar al vaker gedaan, maar het liep niet voldoende om de kosten eruit te halen).

7.5

BOEKRECENSIE

Onschuld van Dean Koontz

door
Marco

Oorspronkelijke
titel:
Innocence

Uitgever:
Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2014

Aantal pagina's:
432

ISBN:
978 90 245 6290 9

Link/urls:

[uitgever](#)

[Auteur](#)

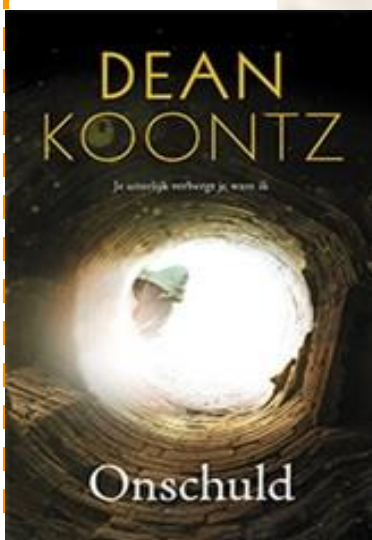
Het kwam me zo bekend voor. Man met afwijkend uiterlijk is door de maatschappij uitgekotst en verguisd en leeft hierdoor gedwongen onder de stad, met een afvoerbuizenstelsel als transportmiddel om naar boven te gaan wanneer noodzakelijk. Met een voorliefde voor literatuur, muziek en gezegend met een puur geweten is hij in deze verscholen wereld geadopteerd door een man die zichzelf 'Vader' laat noemen. De vrouw waarmee deze man een bijzondere band ontwikkelt, ontbreekt evenmin. De vergelijking met de succesvolle fantasy-serie 'The Beauty and the Beast', eind jaren 80, begin jaren 90, dringt zich direct op en maakte dat ik met bepaalde verwachtingen (projecties) aan het boek begon.

Hoofdpersoon Addison Goodheart heeft evenwel geen superkrachten, zoals Vincent in de serie. Hij is in die zin geen 'beast', maar wel een verschoppeling vanwege zijn afstotelijk uiterlijk. Een mutant, een abominatie, een 'het'. Als Addison zich boven waagt, dan draagt hij altijd een cape en handschoenen. Vanwege zijn voorliefde voor boeken, is Addison vaak te vinden in de openbare bibliotheek, die hij vaak 's avonds en 's nachts bezoekt. Daar ontmoet hij Gwyneth, die net als hij buiten de maatschappij staat, maar om totaal andere redenen. Gwyneth is geen Catherine, geen succesvolle en mooie advocate die opkomt voor de zwakkeren in de samenleving. Gwyneth is een vrouw van nog geen 20 jaar met een Gothic-look die een sociale fobie heeft waardoor ze door niemand aangeraakt durft te worden. Ze wordt al bijna haar hele leven opgejaagd door de conservator van de bibliotheek, Ryan J. Telford. De antagonist Telford is een man met veel connecties en invloed die er ziekelijke fantasieën op nahoudt en zich bovendien inlaat met louche praktijken. Mede door toedoen van Addison ontsnapt Gwyneth die avond aan Telford en dit is een begin van de vriendschap die zich tussen Addison en Gwyneth ontwikkelt. Is het toeval of lotsbestemming dat deze twee mensen bij elkaar brengt?

Wat volgt is een mooi uitgebalanceerd geheel waarin Koontz verschillende verhaallijnen uiteenzet. De ontwikkeling van de vriendschap tussen Addison en Gwyneth wordt op een fijngevoelige manier uitgewerkt, het wordt op geen enkel moment klef of ongeloofwaardig. Onderwijl lezen we hoe Telford al zijn invloed aanwendt om Gwyneth te pakken te krijgen. In korte en daardoor toegankelijke hoofdstukken worden deze verhaallijnen afgewisseld met hoofdstukken waarin dieper wordt ingegaan op de achtergronden en levensgeschiedenissen van Addison en Gwyneth. We leren Addison kennen als een goedgehartig mens, die door zijn afzondering weinig weet heeft van hoe de wereld in elkaar steekt en daardoor soms wat naïef overkomt. Dit in tegenstelling tot Gwyneth, die met haar eigen gekozen Gothic-look al een bepaalde eigenwijsheid en autonomie uitstraalt, die nog eens versterkt wordt door haar vroegere ervaringen, waardoor ze heel erg 'streetwise' is geworden. Waar de vriendschap tussen de twee steeds meer diepgang krijgt, probeert Telford uit alle macht Gwyneth in zijn handen te krijgen. Het spannende element in deze jacht wordt goed opgevoerd en is naast de verwickelingen tussen Addison en Gwyneth een sterk punt in het boek.

Onschuld heeft echter meer te bieden. Naast thrillerelementen en de ontluikende vriendschap tussen de twee hoofdpersonen, gaat het ook over toeval, lotsbestemming en kent het verhaal ook bovennatuurlijke, onverklaarbare aspecten. Wat of wie zijn bijvoorbeeld de mysterieuze Nevelen en Helderer die alleen Addison kan waarnemen? En wie is het meisje dat ooit door Gwyneth is gevonden en dat nu in een diepe coma ligt? Wat is haar rol in het geheel? De macabere marionettenpoppen waar Addison tegen aanloopt als hij voor het eerst in de stad komt, versterken het mystieke en mysterieuze element nog maar eens. Deze gelaagdheid geeft het boek extra jeu. Het is vlot geschreven en ik betrapte mezelf erop te hunkeren naar de finale confrontatie tussen Addison, Gwyneth en Telford. Helaas is dit het minst sterke deel van het boek. Ik vond dat een anticlimax, juist waar de opbouw, personages en inhoud zo zorgvuldig en sterk zijn. Koontz tovert een onverwachte verrassing uit zijn hoge hoed, naar mijn smaak onnodig voor het verhaal en het neemt de glans van het voorgaande een stuk weg. Het voelt alsof je een ander boek aan het lezen bent met dezelfde personen maar een totaal ander verhaal. Samenvattend: een boeiend en innemend boek wat veel te bieden heeft, maar het wat mij betreft af laat weten op het beslissende moment en een weg inslaat die voor mij misplaatst en overbodig is. Uiteindelijk toch een ruime voldoende, want hier geldt: de weg ergens naartoe weegt soms zwaarder dan het uiteindelijke doel.

5.5

FILMRECENSIE

Nurse 3D

door Jeroen

Regie: Douglas Aarniokoski

Genre:
Horror & tja...Cast:
Paz de la Huerta,
Katrina Bowden, Neal
McDonough en anderenFilm gebaseerd op:
OnbekendJaar van uitgifte:
2014Speelduur:
84 minuten

In Nurse 3D.....

Abby Russel is overdag een toegewijde verpleegkundige, een persoon die je altijd zou moeten kunnen vertrouwen. Maar 's nachts lukt ze overspelige mannen met zich mee, om ze daarna bruut te vermoorden. Wanneer een jonge verpleegster niet op de avances van Abby ingaat beginnen de problemen pas goed.....

Wanneer je het verhaal van Nurse 3D leest kun je denken dat daar best een leuke film in zit. Het verhaal is origineel en indien goed uitgewerkt zou dit een hele spannende film kunnen zijn.

Tja, hoe moet ik dit nou uitleggen zonder al te veel in details te treden? De grenzen van het begrip functioneel naakt zijn in deze film nogal ver opgerekt en worden soms zelfs overschreden. Begrijp me niet verkeerd: mevrouw de la Huerta is best

aardig om naar te kijken maar voor het verhaal voegt het op een gegeven moment niks meer toe.

Ik heb een gegeven moment toch maar even gekeken onder welk genre deze film valt, want ik had het gevoel naar een 18+ film te kijken af en toe. In het begin wordt uitgelegd dat in de afgelopen 30 jaar in de gezondheidszorg meer moorden zijn gepleegd dan in welke andere beroepsgroep dan ook. Dat geen enkele beroepsgroep meer seriemoordenaars heeft voortgebracht belooft natuurlijk veel goeds. Helaas voldoet de film niet helemaal aan deze verwachtingen.

Het is ook niet helemaal duidelijk of de film nou grappig of serieus bedoeld is. Het sfeertje laat zich moeilijk in een hokje stoppen en ook het acteerwerk is op zijn zachtst gezegd ongewoon. Het is geen verkeerde film en ook de uitgevoerde moorden zijn lekker bloederig. Het is alleen lastig inschatten of het opgewekte sfeertje bewust of per ongeluk is ontstaan. Het is een vermakelijke film en niets meer dan dat helaas.

Misery.

Een 'feel bad' musical.

LAATSTE KANS VOOR DE KORTING!

MOKER! theaterproducties is druk bezig met de voorbereiding van een *feel bad* musical naar Stephen Kings bestseller *Misery*. Op de Stephen King middag van Luitingh-Sijthoff mochten de aanwezigen al genieten van een voorproefje.

Theatermaker Florus van Rooijen bewerkte de beroemde thriller *Misery* van Stephen King tot deze gelijknamige spannende muziektheatervoorstelling. *Misery* gaat over de wereldberoemde schrijver Paul Sheldon, die na een zwaar auto-ongeluk de nachtmerrie van zijn leven beleeft als hij gered en verzorgd wordt door Annie Wilkes, zijn 'allergrootste fan'. Als zij erachter komt dat hij, in de door haar zo geliefde maar door hem zo gehate *Misery*-romanreeks het hoofdpersonage heeft laten sterven, verandert zij van zijn verpleegster in zijn gijzelnemer. Een zinderend kat-en-muisspel volgt, waarin hij slechts één wapen tot zijn beschikking heeft: zijn schrijftalent.

Script, muziek en regie: Florus van Rooijen; muzikale leiding: Bart Wolvekamp; productie: Moker! Theaterproducties. Met: Sander de Heer, Marjolein Algera, Tara Hetharia en Buddy Vedder. Muzikanten: Bart Wolvekamp (vleugel), Ro Kraus (altviool), Erik Robaard (Contrabas)

Misery - een 'feel bad' musical van 7 t/m 31 augustus te zien in Theater van 't Woord (OBA), Amsterdam. Aanvang 20.00 uur. De voorstelling, waarin veel wordt gezongen, duurt ongeveer 2 uur.

Foto:
Michel Verhoef

Exclusief aan leden van de Stephen King Fanclub de mogelijkheid om met korting kaarten te bestellen.

Aan de deur kosten de tickets € 25,00, maar als je meedoet met deze actie betaal je slechts € 20 per kaartje. Maximaal twee kaarten per persoon. LAATSTE KANS! Stuur een mail naar fanclubactie@mokertheater.nl en reserveer NU!!

De website: <http://mokertheater.nl/>

Tickets op oba.nl/activiteit/misery

KORTING

7.0

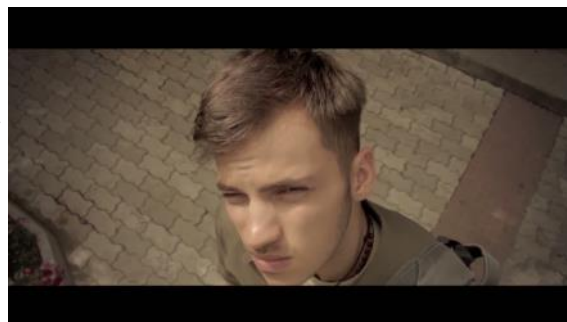
Cain

door Danny

Regie:
Lyubo Yonchev**Genre:**
Thriller**Cast:**
Alex Ivanov...
ChrisKaloyan Minev...
HarryPhilip Ivanov...
BobbyVictor Andreev...
ViktorOsman Yusein...
Botha**Jaar van uitgifte:**
2014**Speelduur:**
26 min .**Film gebaseerd op:**
Kaïn Stond Tegen Zijn
Broeder Op (uit: *Duistere
Krachten*)**Over de film:**

In de film 'Cain' maken we kennis met de zonderlinge student Chris. Hij haalt weliswaar goede cijfers, maar toch heeft hij niet al te veel contact met zijn medestudenten.

Aan het einde van het schooljaar slaan bij hem de stoppen door. Geïnspireerd door de Bijbeltekst over Kaïn en Abel besluit hij de wereld te verlossen van zondaars. Hij sluit zichzelf op z'n kamer op, en begint vanuit zijn raam op onschuldige medeleerlingen te schieten.

Mijn mening:

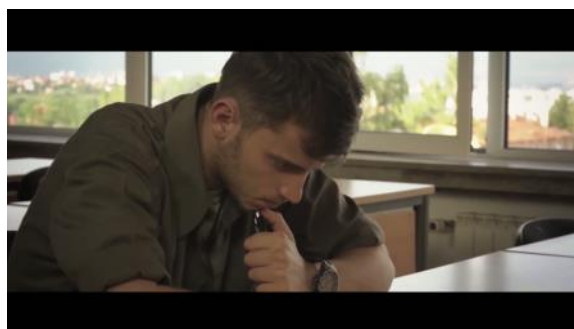
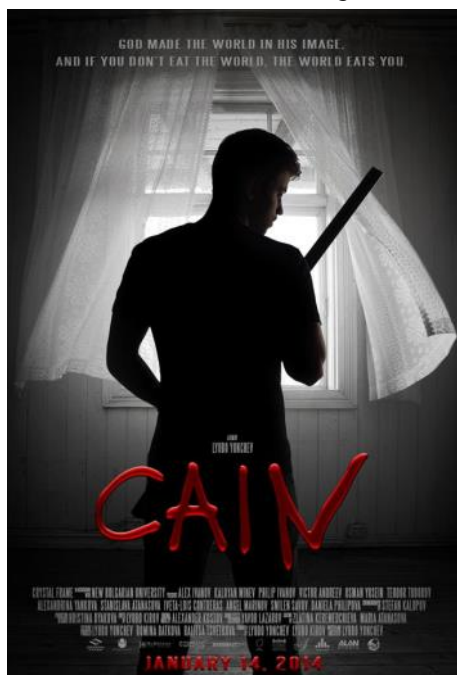
Deze film is de allereerste Dollar Baby uit Bulgarije. Het is niet de eerste keer dat dit verhaal is verfilmd, maar door de andere culturele achtergrond voelt de film wel weer fris aan. De film is Bulgaars gesproken, maar gelukkig wel voorzien van ondertiteling. De opening credits zien er ontzettend goed uit, en mede door de goed gekozen muziek zit je direct in de film. De muziek is zelfs bekroond met een prijs voor 'Beste filmmuziek' in een filmfestival voor studenten, en dat is niet onterecht. De acteur die Chris speelt geeft een mooi visitekaartje af, en speelt zijn rol erg goed.

Helaas zijn de make-uffecten niet altijd even overtuigend, waardoor de dode lichamen er eerder grappig dan angstaanjagend uitzien. Jammer, want daardoor werd ik toch even uit de film gehaald. Vlak daarna begint de scène waarbij Chris in het wilde weg begint te schieten. Hier heeft de regisseur gekozen voor slow motion beelden, om het dramatische effect te vergroten. Deze slow motion beelden bereiken zeker het gewenste effect, maar gaan te lang door om interessant te blijven. Deze scène had wat mij betreft een paar minuten ingekort kunnen worden, dan had het meer impact gehad.

Ondanks deze kleine minpuntjes is de film toch erg goed geslaagd, en ik verwacht ook dat de film het goed zal doen op diverse filmfestivals. Bekijk zeker even de trailer, zodat je een indruk krijgt van de film!

[De trailer vind je op de officiële Facebookpagina van de film](#)

[Zie ook de IMDB pagina van deze film](#)

Vakantieverhaal van Anthonie Holslag

Het doet ons veel plezier om in deze zomereditie van Kings Things een lekker spannend verhaal te kunnen publiceren. Het komt uit 'Een bloedovergoten dageraad' van Anthonie Holslag (je kent hem waarschijnlijk van de Fanclubdag en zijn boeken 'Zwarte Muren' of 'De Kerstboom'). Het nieuwe boek verschijnt op 1 augustus, maar vanaf 1 juli is dat al te koop via de website van de auteur. Een deel van de royalty's wordt geschonken aan een goed doel.

Anthonie Holslag is geboren in Amsterdam, maar verhuisde op een zeer jonge leeftijd naar de Verenigde Staten waar hij zijn tienerjaren heeft gewoond. Hij heeft sindsdien verschillende verhalen geschreven, die zowel in Nederland als in Amerika in diverse school- en studentenbladen zijn gepubliceerd. Naast schrijven geeft Anthonie Holslag ook lezingen en voordrachten (zoals hij ook voor de fanclub deed—over horror) op Imagicon. Anthonie is als Cultureel antropoloog werkzaam op de Universiteit van Amsterdam. En in november is hij er weer bij op de Fanclubdag!

Moordplekken

'Nou, wat gaan we doen?' Ze keek hem onder de rand van zijn paraplu aan, en had een ondeugende schittering in haar ogen. Het was vier uur in de middag en midden in het voorjaar. Toch had de dag niet de helderheid die andere dagen hadden. De wolken hingen zwaar en laag aan de hemel. De straten waren grijs en in een schemering gehuld.

'Heb je een voorkeur?' Ze lachte, zoals ze de hele dag lachte; verleidelijk en onzeker. Ze was mooier dan hij had verwacht. 'Wil je misschien nog even lopen? Of wil je misschien ergens naar binnen gaan?' Toen, geheimzinnig: 'We hebben nog niet alles gezien.'

Hij lachte naar haar maar voelde datgene wat hij al de hele dag voelde, tenminste, sinds hij hier om twee uur met de trein was aangekomen. Een mengeling van paniek en verbazing, van een emotie die als een koord gespannen was tussen zelfvertrouwen en complete onzekerheid. Vond ze hem leuk? Vond hij haar leuk? Kwam hij goed over? Vond ze hem niet, zoals hij zichzelf soms vond, een volslagen idioot? Hij dacht weer aan zijn ex-vriendin, de vrouw die hem zes maanden daarvoor op net zo'n bewolkte dag had gedumpt om redenen die hij nog steeds niet begreep. "*Je bent zielig, Conlon,*" had ze gezegd met een tas in haar hand. Ze had strijdlustig in de deuropening gestaan om hem de laatste wond toe te brengen. Haar haren nat van de douche, bliksem in haar ogen en een ik-kan-nu-alles-doen uitdrukking op haar gezicht. "*Een vieze, smerige zielenpoot.*" Hij had geen idee waar dit vandaan kwam. Ze hadden ruzie gehad, waar, maar niets dramatisch. Hij had zich niet vreemd gedragen. Hij had haar niet geslagen. Hij was niet vreemd gegaan. Hij had alleen gezegd dat het "niet werkte", dat ze "niet op dezelfde golflengte" zaten. Het was niet eens zijn bedoeling om de relatie af te breken, meer om die bij te sturen, om haar te vertellen wat hem dwars zat. Ze had zelf een conclusie getrokken. "*Jij en al je boeken. Je bent zielig.*" Ze keek over zijn schouders naar de donkerbruine boekenkasten die naar het plafond reikten. "*Ik heb zelden zo'n kneus als jou ontmoet.*"

'We kunnen naar een pub gaan?' zei het nieuwe meisje nu. Zijn eerste date in zes maanden. 'Of we kunnen nog een wandelingetje maken, zodat ik je de andere plekken kan aanwijzen.' Ze wiegde met haar heupen en beet op haar lip. Het was overduidelijk waar haar voorkeur naar uit ging. 'Wandelen, toch?' voegde ze eraan toe.

Ze hadden elkaar op internet ontmoet. Op een forum voor belangstellenden. Na de catastrofale vergissing van de vorige keer, wilde hij nu een vriendin die dezelfde interesses had als hij. Niet een vriendin die zijn boeken later zou vervloeken.

"*Een kneus. Een zielige god-vergeten kneus. Je leeft meer daar,*" wijzend naar de boekenkasten, "*dan hier onder de mensen. Ik heb zelfs het gevoel dat je op ons neerkijkt.*"

Hoewel zijn ex niet bijzonder intelligent was, troffen deze woorden hem toen; ze raakten ongetwijfeld een bepaalde basale waarheid aan. Hij was inderdaad in sommige opzichten een "kneus", zoals zijn ex dat zo mooi uitdrukte. Hij had zichzelf inderdaad afzijdig gehouden, wat in hoge mate, zo redeneerde hij achteraf, zijn belangstelling en fascinatie had gevoed. Zijn "hobby", zoals hij het eufemistisch noemde, moest toch ergens op gestoeld zijn? Er moest toch ergens een psychologisch proces zijn dat obsessies aanstuurde? Misschien was het inderdaad de ongemakkelijke verhouding die hij met de buitenwereld onderhield.

Hij begreep menselijke interacties niet. Hij begreep niet hoe mensen dachten. Dit maakte zijn eerste ontmoetingen met vrouwen zo pijnlijk urgent. Hij wist nooit wat hij moest doen, wat hij moest zeggen of wat er van hem werd verwacht. Hij had niet het sociale instinct dat anderen leken te hebben. Hij kon zich niet concentreren op "*small talk*". Als iemand iets zei, wist hij het niet onmiddellijk aan te vullen of het gesprek persoonlijk te maken. Pijnlijke stiltes werden in zijn nabijheid niet gevuld. Ze bleven vreten, vreten en vreten, totdat er in de conversatie een waar gat was ontstaan.

- vervolg- Moordplekken

“*Wat is je hobby?*” vroegen ze dan, om de stilte op te vullen. Als hij hun vraag beantwoordde, werden zijn luisteraars altijd lijkbleek. “*Oh,*” zeiden ze dan, terwijl hun gedachten tien verschillende richtingen in snelden. “*Oh, dat is interessant...*”

Zijn ex had dat niet gezegd, zij moest lachen. Met dezelfde ogen die een aantal maanden later zo koud zouden zijn. “*Je bent vreemd,*” had ze gezegd. “*Vreemd en gek. Maar het is wel een beetje macaber.*”

Dit nieuwe meisje, Lydia, zou hem niet “vreemd” vinden. Of kleinzielig. Ze deelde zijn fascinatie. Zijn obsessie had hen als het ware bij elkaar gebracht.

‘Er zijn hier verschrikkelijke dingen gebeurd,’ zei ze nu. Ze hield haar vingers nog steeds aan de rand van zijn paraplu. Ze kon niet stil staan, misschien door de kou en regen, ze trappelde met haar voeten op dezelfde plek. ‘Echt verschrikkelijke dingen. Dingen die niet eens de krant hebben bereikt...’

Ze had een witte bontjas aan. ‘Nepbont,’ had ze op het treinstation tegen hem gezegd, ‘Ik dood geen dieren.’ En onder die jas, zo was hij er gaande weg achter gekomen, had ze een korte zwarte jurk aan en visnetkousen waar ze gaten in had geknipt. Die zwarte kleding stak af op haar bleke huid en geblondeerde haren, waarvan ze, misschien om op te vallen, plukken roze had geverfd, zodat ze samen met die jas op een suikerspin leek. Ze danste non-stop en wapperde zelfs als ze stil stond altijd met een ledemaat. Nu stampte ze als een klein meisje in de plassen en schopte golven water omhoog. Nee, zij zou hem geen kneus noemen. Ze had net zo’n merkwaardige verstandhouding met de wereld als hij zelf had.

“Ik voel me misplaatst,” had ze ooit eens tijdens een van hun chatsessies gezegd. En dat was een understatement.

Ze lachte naar hem, ongeduldig en bemoedigend. Haar blonde haren en witte bontjas waren doorweekt.

‘Wat voor plekken?’ vroeg hij nieuwsgierig, en tot zijn grote schaamte, gretig. Gevolgd door het alom beleefde en bescheiden: ‘Moeten we niet ergens naar binnen toe? Straks word je ziek.’ Ook nu probeerde hij weer “het juiste” te doen.

Ze had geen paraplu meegenomen. Dat was het eerste wat hem opviel, naast haar theatrale verschijning, toen hij uit de trein was gestapt. Ze had hem aangekeken en om zijn verbaasde burgerlijkheid gelachen. ‘Nou, dan word je nat. Ga je dan dood?’ had ze gevraagd. Nu zei ze: ‘Ik ben al ziek. Volgens mijn kennissenkring dan...’ Ze liet zich naar achteren vallen en leunde tegen de spaken van een hek. Ze stonden voor een knots van een kathedraal, die volgens haar de trekpleister van dit Noord-Engelse plaatsje was. ‘Is het niet grappig,’ had ze hem verteld, ‘dat mensen geld betalen om over graven te lopen? Terwijl niemand vrijwillig naar een kerkhof gaat.’ In de regen waren de straten en pleinen leeg.

‘Het zijn hele mooie plekken.’ Nog steeds die glimlach op haar gezicht. Ze had haar lippen zwart geverfd, waardoor haar tanden gelig afstaken. Haar ogen gloeiden. ‘Waar verschrikkelijke dingen zijn gebeurd.’

Ze was drie jaar jonger dan hij. Tenminste, volgens de chatsessies en de e-mails die ze naar elkaar hadden gestuurd. Zeker weten op het internet deed je het natuurlijk nooit. Maar terwijl hij zo stond te aarzelen, voelde hij zich veel ouder. Meer dan tien jaar. Zijn beschaafde deel, dat zich hardnekkig aan de regels van fatsoen probeerde te houden, vooral de regels die golden tijdens een eerste date, vertelde hem dat hij samen met haar naar een pub moest gaan en dat haar onderzoekende vraag een test voor hem was. Ze moest het toch ongetwijfeld koud hebben. Het andere deel, het deel dat gefascineerd was door moord en doodslag, raakte steeds meer in betovering door dit vreemde meisje dat klaarblijkelijk van de regen genoot.

‘Je kunt daar de slechte *vibes* echt voelen.’ Ze zei het zo volledig opgetogen, zo onschuldig, dat het duidelijk was waar haar voorkeur lag.

‘Laat maar zien dan,’ zei Conlon lachend. ‘Breng me naar de plekken toe.’ Ze sprong letterlijk van enthousiasme op, hield zichzelf in balans door de spaken van het hek vast te houden, zwenkte hem met haar linkerbeen en leidde hem langs de kathedraal.

“*Houd je daar van?*” had zijn ex aan hem gevraagd, toen ze zijn boekenkasten voor het eerst zag en de titels van de boeken bestudeerde. “*Ja,*” had hij geantwoord. “*Onmenselijke daden fascineren mij.*”

“*Waarom?*”

Hij had gearzeld. Niet wetend hoe hij het moest uitleggen, of dat hij het zelf begreep.

- vervolg- Moordplekken

“Omdat gruweldaden de mens op het meest basale niveau ontleden,” had hij geantwoord, “Door moorden te analyseren, kunnen we de mens beter begrijpen.” Dat was slechts ten dele waar. Het andere antwoord, dat hij niet durfde te zeggen, was dat hij gefascineerd was door de Dood. En niet zomaar de Dood, maar de gruwelijke Dood. De onverwachte Dood, als iemand om egoïstische en onbezonnen redenen uit het leven werd gerukt.

Ze had toen aarzelend geknikt, hoewel ze het niet begreep. Ze vatte het niet en misschien was dat ook wel achteraf het doodvonnis van hun relatie geweest. De meest monsterlijke daad kwam uit de mens voort, werd door menselijke passies voortgedreven. In deze zin was moorden misschien wel de meest ultieme menselijke daad. Andere diersoorten deden het niet. Zij pleegden geen politieke moorden. Waren geen slachtoffers van lustmoorden of *crimes passionels*.

Hij wist, terwijl hij daar in de regen liep, dat hij dit niet aan het meisje voor hem hoefde uit te leggen. Ze was net zo gefascineerd door de Dood als hij. Ze draaide zich na iedere tien meter om, om zichzelf ervan te verzekeren dat hij haar nog steeds volgde, en had zelfs in de kou en regen een brede grijns op haar gezicht. ‘Het zal je niet teleurstellen,’ zei ze. ‘Je voelt de *vibes* nog steeds.’

Hij had *Little Lil*, zoals ze zichzelf noemde, op een website gevonden die geheel gewijd was aan moorden en gruweldaden in Engeland. Hij was verbaasd dat zulke websites bestonden. Hij was verbaasd dat mensen deze passie deelden. Hoewel hij eigenlijk niet verbaasd hoefde te zijn. Hoeveel spookhotels waren er wel niet, of hoeveel Jack the Ripper- wandelingen in London? Mensen werden nu eenmaal tot het gruwelijke aangetrokken.

“Ben je ook zo verslaafd aan mysterie?” had ze via een forum aan hem gevraagd. “Ja,” had hij geantwoord, en hun contact was gelegd. Onopgeloste moorden waren de *crème de la crème* en spraken het meest tot de verbeelding. Hij was verbaasd hoeveel onopgeloste moorden de afgelopen jaren in Engeland hadden plaatsgevonden. Dit plaatsje bezat alleen al zeventien onopgeloste voorvallen. “Ik ben geboren in een moordstad,” had ze geschreven.

Ze liepen bij een poort het hek door en kwamen uit op een binnenplaats, aan de zijkant van de kathedraal, waar doornstruiken zich tegen de muur hadden genesteld en waar groene struiken en bomen, bijna in wildgroei, fel afstaken tegen de grauwe, lage lucht. Er stond een standbeeld van een priester, zag Conlon toen hij dichterbij kwam, waarvan het donkergrijze gesteente door vogels was ondergepoept. De pater stond gebogen met de Bijbel in zijn hand, zijn dode ogen starend naar de opgehoopte en verdorde bladeren, die zich aan de voet van het standbeeld hadden verzameld.

‘Dit hier wordt *Madge’s Place* genoemd omdat zij hier, in 1898, haar leven heeft verloren. Ze werd onder het standbeeld gevonden. Haar keel van links naar rechts opengesneden. Het bloed was in haar jurk getrokken. Ze scheen hier al drie dagen te hebben gelegen. Volgens het autopsierapport had het geregend en waren haar mond en keel met regenwater volgelopen. Haar ogen starden naar het standbeeld boven haar.’

Conlon stond stil en keek naar de rode tegels onder zijn zwarte schoenen. Hij bukte, veegde de bladeren weg en raakte de grond heel even aan.

Hier had zich dus een drama voltrokken. Een onomkeerbaar drama. Iemand had hier om haar leven gevochten en verloren en had haar belager ongetwijfeld in het laatste ogenblik aangekeken. Wat had ze gedacht? Wat had ze gevoeld? Had ze de Dood voelen naderen of had ze het tot het laatste ogenblik ontkend?

‘Ze was een prostituee,’ zei Lydia nu. Ze stond achter hem. Haar lichaam was voor het eerst stil. Ze hield haar handen in de zij, waardoor ze – zoals ze daar stond – op Peter Pan leek. ‘De dader is nooit gepakt. Ze is het laatst in een winkelstraat hier om de hoek gezien. Men vermoedt dat een potentiële klant haar hierheen heeft gelokt en haar heeft vermoord. Het betrof hoogst waarschijnlijk een bekende. De moordenaar heeft, volgens het rapport, hier nog een aantal minuten gestaan voordat hij vluchtte. De politie vond bloedsporen bij de scheenbenen van het standbeeld. Ook had de dader een bebloede prop in de bosjes gegooid. Het bleek een zakdoek te zijn, waarmee hij zijn mes had schoon gemaakt.’

Sommige daden lieten een afdruk achter, daar was hij van overtuigd. Sommige gebeurtenissen waren zo gruwelijk dat ze overblijfselen in de omgeving achterlieten. Terwijl hij hier zo stond, en de wind voelde, voelde hij bijna Madge’s aanwezigheid, en zag hij haar in zijn geestenoog liggen, haar mond open, haar gezicht versteend in angst, haar ogen gevuld met regenwater.

‘Door de ligging van het lijk gingen al snel geruchten de ronde, en de verdenking viel op een jonge priester die drie maanden daarvoor naar deze congregatie was verhuisd. Volgens de verslagen was het een vreemde vogel, een *loner*. Hij kon zich niet aanpassen aan de gemeenschap en vertoonde, zoals het in die tijd zo mooi werd genoemd, “afwijkend” gedrag.

- vervolg- Moordplekken

Hij is opgepakt en verhoord en pleegde, drie dagen na zijn vrijlating, op de brug bij de stadsmuren zelfmoord. Er zijn nooit andere verdachten geweest.’

Het was harder gaan regenen. Hij stond op, veegde de aarde van zijn handen en voelde de vervoering die hij altijd voelde als hij zo dichtbij de Dood was. Het was een gevoel van overgave, van absolute zekerheid. Conlon was ervan overtuigd dat je veel dingen in het leven kon beslissen, dat je veel ruimte voor fouten of keuzes had, maar dat de Dood was voorbestemd. De Dood kon je niet ontvluchten. Het was je onontkoombare noodlot. De Dood eiste niets anders dan overgave. Volledige overgave. Het loslaten van alles wat je in het leven had geaccumuleerd. Liefde, relaties, prestige en prestaties, dit alles stelde niets voor. De Dood was de absolute stempel, die het leven of God je zou geven.

Hij keek haar even aan. Haar haren waren in de regen donkerblond en plakten tegen haar schedel. Haar wollige witte jas was met regenwater doordrenkt. Zwarte strepen mascara stroomden over haar wangen, alsof ze roet hilde. Ze leek in deze tuin en setting een enigma, de vleselijke belichaming van de Heilige Maagd.

Er lag vervoering op haar gezicht. Een verrukking die hij maar al te goed kende.

‘Ik heb nooit over deze zaak gehoord,’ zei hij. Ze knikte dromerig, alsof hij zich in de marges van haar bewustzijn bevond. Ze had haar ogen gesloten en smakte met haar lippen, terwijl een gedachte of herinnering op haar tong smolt. *“Soms proef ik het verleden,”* had ze ooit naar hem geschreven. Hij wist nu wat ze bedoelde. *“Hoe groter de misdaad, des te zoeter de smaak.”*

‘De zaak is in een aantal boeken opgenomen, maar niet veel,’ zei ze na een poosje, nadat ze haar mond had geopend en het regenwater gedeeltelijk uit haar mond had laten stromen, en het andere deel met dezelfde vervoering in een aantal slokken door had geslikt. ‘Daarnaast is het overschaduwd door een veel spraakmakender geval.’ Ze wees naar de overkant van de binnenplaats. ‘Dat heeft hier om de hoek plaatsgevonden.’ Ze liep weer voor hem, leidde hem over een nauw pad naar de andere kant van het hek. De kathedraal torende boven hem uit als een doorweekte, grijze rotswand.

Hij had vaak dit soort wandelingen gemaakt in andere en grotere steden; soms op zichzelf, met een zelf uitgestippelde wandelroute, of via een toeristenbureau dat “spookwandelingen” organiseerde. Altijd langs de plekken waar de meest afschuwelijke dingen hadden plaatsgevonden, waar het verleden – door middel van verhalen of geruchten of herinneringen – naar het heden werden verplaatst. Iedereen, zo had hij ontdekt, had een fascinatie met de Dood. Hij kwam er alleen direct voor uit. Het waren nooit de geboorteplekken, maar de sterfplekken die werden herdacht.

Hij had dit eens aan zijn ex proberen uit te leggen toen ze een wandelroute door Edinburgh volgden; langs de ondergrondse tunnels waar ooit, in een ver verleden, hele bevolkingsgroepen waren opgesloten. *“Ze waren bang voor de pest. Vooral de armen moesten eraan geloven. Ze werden gezamenlijk opgesloten. Muren werden dichtgemetseld. Ook al was je niet ziek. Het schijnt dat de inwoners nog wekenlang gekerm onder de grond hoorden, dat vuisten tegen de wanden sloegen.”* Hij had zich dat voorgesteld. Het laatste restje licht voordat de muur werd dichtgemetseld. De drang tot overleven waardoor je in de vervuilde riolering van de dode lichamen at. Hoe lang zou het geduurd hebben in deze donkere gangen, zo vroeg hij zich af, voordat je zelf aan de ziekte bezweek? Dagen? Weken? Maanden?

Zijn ex begreep het niet. *“Walgelijk,”* had ze gezegd. *“Walgelijk. Er is meer dan de dood.”*

Hij volgde Lydia door de struiken naar een grijze, lange straat, die als een halve maan om de kathedraal was gebouwd. Ze liep voor hem en draaide zich om de halve minuut weer om; ze vertoonde opnieuw dezelfde kinderlijkheid, hetzelfde enthousiasme, dat ze even daarvoor in de tuin verloren had. ‘We zijn er bijna,’ zei ze. Hij zag de straatnaam en wist waar ze naartoe gingen. Zijn maag voelde plotseling als een gespannen ballon. Hij had hierover gelezen. Hij had de officiële documenten bestudeerd. Ook hier bevond zich een onopgeloste moord.

‘Ted Bundy,’ zei Lydia terwijl ze een aantal dode bladeren van haar witte jas veegde, ‘vertelde aan een journalist dat hij niet alleen opereerde, maar dat hij lid was van een geheime organisatie. Een organisatie van psychopaten. Onzin natuurlijk. Een psychopaat word je niet door een simpel lidmaatschap; ze opereren veelal alleen. Maar toch heeft die enkele uitspraak de dader van de volgende moord geïnspireerd, hij heeft...’

‘...de naam van Ted Bundy op de muren geschreven,’ maakte Conlon haar zin af, ‘met het bloed van zijn slachtoffers.’

Ze stonden voor een opengebroken deur. Het enige gebouw in de hele straat dat leegstond. Het vierkante blauwe bordje met het nummer 10 erop stak fel tegen de zilvergrijze muur af. De kamer achter de ramen was donker en leeg.

- vervolg- Moordplekken

‘Sindsdien heeft niemand hier meer gewoond,’ zei ze, terwijl ze het trapje op liep en de deuropening betrad. Er lagen uitwerpselen en een vuilniszak in de gang. Het tapijt dat ooit groen was geweest, was nu met urine doorweekt. Dit was duidelijk een drugspand of een pand voor daklozen – mensen die zich niet voor de geschiedenis interesseerden. Een krot in een verder keurige straat.

‘Ze hebben tientallen keren geprobeerd het huis op te knappen,’ zei Lydia, terwijl ze de groene deurpost aanraakte. ‘Het kan maar niet worden verkocht...’

Hij herinnerde zich het huis, hij herinnerde zich de nieuwsberichten. Lydia had gelijk, deze misdaad overvleugelde alle andere misdaden. De hele streek was door deze daad beroemd geworden. Hoe heette het ook alweer? En toen wist hij het: “De Parkinsonmoord.”

‘De familie Parkinson kwam op 5 december 1990 thuis na een dagje uit en trof hun woning, zo staat in de verklaringen tenminste, opengebroken aan. De burens zouden later getuigen dat mevrouw Parkinson de politie wilde bellen, maar dat haar man al boos en verontwaardigd naar binnen was gestapt. De kinderen jengelden aan haar arm. Het hele gezin is toen voor het laatst levend gezien.’

Ze waren afgeslacht. De hele familie was afgeslacht. En nog meer dan dat, ze waren gefolterd. Volgens het autopsierapport lag mevrouw Parkinson urenlang op de eettafel vastgebonden, terwijl haar man en kinderen voor haar ogen werden vermoord. Haar man was opgehangen, op zijn kop, en letterlijk van boven naar beneden opengesneden. Toen had de dader zich op de kinderen gestort. Hij had ze in een jutezak gestopt en met een knuppel geslagen. Hij had het langst met haar gewacht.

Conlon liep de trap op. Zijn handen raakten de leuning aan. Hij snoof de geur van verrotting op. De grijze muur was donker door het regenwater. Vanuit deze positie kon hij de oneffenheden, daar waar de tegels elkaar net niet hermetisch raakten, in het gesteente zien. Hoe vaak hadden mevrouw en meneer Parkinson hier niet gestaan? Hoe vaak hadden ze hun woning niet in zich opgenomen? Hoe vaak had meneer Parkinson op deze plek niet over de Dood nagedacht?

Voordat Conlon naar binnen ging liet hij, net zoals Lydia, zijn hand op de deurpost rusten. De groene verf bladderde in de hoeken af.

‘De burens gingen ervan uit dat de familie Parkinson zelf de politie zou bellen. Toen ze een aantal uur later zagen dat de deur nog steeds was opengebroken, alarmeerden ze de politie alsnog. Het was toen al te laat.’

Mevrouw Parkinson was doodgebloed. De kinderen waren doodgeslagen. De dader had met bloed op de muren geschreven: “*De groep van Ted Bundy*”. Met daarboven, zo bleek later, in kleine letters “*afz.*”

Conlon stapte naar binnen. De gang was nauw en muf. Het gelige behang begon in de vochtige lucht los te weken. Het tapijt sopte onder zijn schoenen. Het zeil in de keuken, aan het einde van de gang, bolde op. Iemand had de lades opengemaakt. Een vuilniszak lag opengescheurd. Vuilnis – waaronder papier, lege chips zakken, een rode emmer – lag over de vloer verspreid. Er lagen pannen en potten verroest en gebroken op de grond.

Alles ademde de Dood. Het gebouw was de Dood. Conlon kon zich voorstellen hoe iemand in de duisternis de familie opwachtte. Hoe hij ergens in de hoek stond, totdat ze allemaal naar binnen kwamen – *eerst de vader, dan de kinderen en dan de moeder.*

‘Volgens het rapport stond hij waarschijnlijk achter de deur van de huiskamer. Er zijn echter ook aanwijzingen dat hij in de keuken heeft gestaan.’

Conlon stak zijn nek uit en keek de keuken in. Het leek hem onmogelijk dat daar iemand kon staan, zonder te worden gezien. Vóór hem stapte Lydia rechts de huiskamer in. Een geur van urine, natte kalk en stront kwam hem tegemoet. Hij volgde haar en keek, zodra hij de langwerpige kamer instapte, die parallel liep met de gang en keuken, naar een witte muur. Was het zijn verbeelding of kon hij iets onder de witte verflaag waarnemen? Donkere letters met oneven rondingen. “*Bundy*”. En daarboven: “*groep*”.

‘Hoe vaak ze het ook hebben geschilderd, zo gaat het gerucht, de letters komen door de verf heen. Ze kunnen het niet verklaren. Een van de redenen waarom het huis niet kan worden verkocht.’

De huiskamer was uitgewoond. De vloer was van tapijt ontdaan, de muren waren kaal, er lagen lege blikken op de grond, iemand had een slaapzak in de hoek gesmeten. De slaapzak leek met urine doordrenkt te zijn. In de andere hoek stond een gasbrander met een lepel en een vieze naald.

‘Anderen zijn bang dat de dader terugkomt.’

Conlon kon zich herinneren dat iemand in de zaak was aangehouden. Een kantoormedewerker uit de buurt. Hij scheen maanden daarvoor brieven naar tijdschriften en kranten te hebben gestuurd waarbij het over de “*groep van Bundy*” had. Hij was door ze benaderd, zo had hij geschreven, hij had aan een “*inwijdingsritueel*” meegedaan.

- vervolg- Moordplekken

“Het zijn georganiseerde psychopaten in een internationaal netwerk. Er worden opnames van de slachtoffers gemaakt.” De brieven waren nooit gepubliceerd. Niemand, naast de redacteurs, had de inhoud gelezen. De verdenking viel dus automatisch op hem.

“Ze gaan me doden,” had hij bij zijn aanhouding gezegd. “Ze gaan me doden. Door me in de openbaarheid te brengen, hebben jullie me vermoord...”

Dat waren zijn laatste woorden, want tijdens zijn ondervraging en zitting bij de rechter had hij zijn mond niet opgedaan.

‘De sporen kwamen niet overeen. Ze wilden de moorden heel graag in zijn schoenen schuiven, maar de bewijzen kwamen niet overeen. De politie heeft uiteindelijk besloten hem vrij te laten. Het was duidelijk, dachten ze achteraf, dat de beroemde uitspraak van Bundy meerdere mensen had geïnspireerd.’

Een saillant detail was dat de kantoormedewerker zes maanden na zijn aanhouding door een onbekende automobilist was doodgereden. ‘Ze vonden hem op straat,’ zei Lydia nu, ‘de auto is drie keer over hem heen gegaan.’

Lydia stond weer stil. Ze had dezelfde vervoering op haar gezicht die ze een half uur geleden ook in de tuin had gehad. Conlon kon het begrijpen. Ook hij voelde de aanwezigheid van het grootse, het onontkoombare, in deze ruimte. Zelfs als je de geschiedenis niet zou kennen, wist je dat hier iets gruwelijks had plaatsgevonden. De Dood had hier gewaard, had hier slachtoffers tot zich genomen, had de meest lelijke en afschuwelijkste kant van zichzelf getoond. In gedachten kon Conlon mevrouw Parkinson voor zich zien. Op een eettafel in de hoek waar nu de slaapzak lag. Haar pantykousen naar beneden gerold, haar rok omhoog geschoven, beide benen vastgebonden aan de tafelpoten, zodat ze daar gespreid lag. Haar man had in het midden van de kamer gehangen, vlak voor het raam.

‘Toch heeft niemand het gezien,’ zei Lydia, alsof ze zijn gedachten kon lezen. ‘Tientallen mensen moeten het huis hebben gepasseerd en niemand heeft naar binnen gekeken.’

Misschien hebben ze wel gekeken, bedacht Conlon, maar wat ze zagen was zo wereldvreemd dat de hersens het niet registreerden; een man met zijn buik opengereten, zwierend en zwaaiend aan een stuk touw.

‘In Nederland,’ zei Lydia, ‘hebben ze een bepaalde feestdag. Hij heet Sinterklaas. Dezelfde Sinterklaas die wij hier de Kerstman noemen. Hij gaat op 5 december langs de huizen en geeft aan alle kinderen speelgoed.’ Lydia keek hem plotseling aan. ‘Het speelgoed komt in een jute zak, en volgens de verhalen worden stoute kinderen in de jute zak naar Spanje meegenomen.’ Ze slikte. Een droog geluid in het midden van de kamer. Buiten kletterde het water tegen de ramen aan. ‘De moorden vonden plaats op 5 december. De zak was van Nederlandse makelij.’

Toeval? Misschien... Maar hoe meer Conlon misdaadverhalen las, des te minder hij in toeval begon te geloven.

‘Daarom worden deze moorden ook wel de “Sinterklaasmoorden” genoemd.’

Ze vouwde haar handen om haar lichaam en huiverde zichtbaar.

‘Zelfs nu, terwijl het buiten warm regent, is het hier ijskoud.’

Hij voelde weer die tweestrijd. Die strijd van hier willen blijven, verder in vervoering raken en tegelijkertijd die burgerlijke plicht om tijdens de eerste date een heer te zijn. *Je bent zielig*, hoorde hij zijn ex opnieuw zeggen. *Zieligzieligzieligzielig*... Hij keek van de muur naar haar haren, en zag hoe het regenwater naar beneden droop; haar jas was doorweekt en ze had kippenvel op haar armen en nek. Genoeg was genoeg. Zijn nieuwsgierigheid was bevredigd. Nu moesten hun buiken worden gevuld.

‘Waar is dat café ook alweer,’ vroeg hij, ‘waar je het over had?’

Ze glimlachte, een voorzichtige glimlach, niet zo enthousiast als daarvoor en haalde haar schouders op. ‘Niet zo ver hier vandaan.’

‘Misschien moeten we wat gaan drinken en eten,’ zei hij. ‘Het wordt laat. Of wil je me nog andere moordplekken laten zien?’

Hij had het ironisch bedoeld, als een grap. Maar hij zag dat ze aarzelde. Ze was net zo verslaafd aan deze plekken als hij dat was. Ze schudde uiteindelijk haar hoofd. ‘Niet vandaag,’ zei ze. ‘Misschien een andere keer.’ Bij de laatste zin beet ze plagerig op haar lip. Hoe onhandig Conlon ook was met vrouwen, hij begreep, zonder enige twijfel, dat dit een uitnodiging was. Ze keek hem speels aan.

‘Misschien hoef je vanavond nog niet terug.’

Na deze woorden leidde ze hem naar beneden, naar de voordeur, waar het licht buiten een zilveren kleur had gekregen. ‘Weet je het zeker?’ vroeg hij nog. Een domme vraag. Ze knikte en wees opnieuw met haar hoofd naar de deur. Hoewel ze hem uitnodigde, zo leek het tenminste, was ze stiller, bijna beduusd in haar gebaren, had ze niet de kracht en het enthousiasme dat ze daarvoor had getoond.

- vervolg- Moordplekken

Buiten glommen de straten door het regenwater. Er stroomden riviertjes langs de goot die afval meevoerden. De schors van de bomen tegenover het huis was door de regen zwart geworden. De lucht hilde boven deze stad. ‘Geloof jij dat?’ vroeg ze uiteindelijk aarzelend bij de uitgang, alsof ze voorzichtig verwoordde wat er in haar omging.

‘Wat?’ vroeg hij, terwijl hij de paraplu uitklapte. Ze was mooi, besloot hij, kwetsbaar en mooi. En tegelijkertijd, als hij de vonk in haar ogen goed interpreteerde, ook gevaarlijk.

‘De Ted Bundy-club. Geloof jij dat er zoiets bestaat?’

Hij aarzelde. Staarde peinzend naar de kathedraal die boven de daken uittorende, naar de wolken die nog lager en dreigender oogden dan voorheen, naar de grauwheid van de huizen die in dit licht nog grauwer leken. Hij probeerde zich opnieuw voor te stellen wat er hier op die beruchte dag was gebeurd. Het was een gewone dag, en dat waren gewone daken, en het waren gewone wolken die deze straten al duizenden malen in andere vormen hadden gepasseerd. Er was op de stoep geen enkel teken of indicatie geweest dat er achter deze muren iets verschrikkelijks zou plaats vinden. Alles leek gewoon. En dat verwarde hem. Zoals het hem altijd verwarde. Er was een realiteit achter de sluiers die over het dagelijkse waren gedrapeerd, laag over laag, totdat de façade van de normaliteit, de illusie van gesteente en veiligheid, werd weggetrokken en het ware geraamte werd ontbloot. *Hier is de Dood schreeuwde het leven dan. Als je alles wegsnijdt, alles decimeert, blijft er alleen leegte over.*

Als hij in haar gezicht keek, schreeuwde dezelfde leegheid hem tegemoet.

‘Geloof je het?’ Haar ogen stonden hoopvol. Daar op de trap leek ze op een klein meisje, een kind, dat wilde geloven dat er geen monsters onder het bed bestonden, dat muren van steen waren, dat er geen laag van schone schijn over alles lag. Dat er in haar kast alleen maar kleding hing. *“Pappa doe alstublieft het licht aan.”*

‘Nee, ik geloof het niet,’ zei hij uiteindelijk, peinzend. Hij geloofde zijn eigen woorden, hoewel zijn gedachten hier op de stoep alle kanten opging. De moord. Haar mooie lichaam onder die kleding. *Zielenpoot.* ‘Lees de boeken van Ressler of Cullen. Ze stellen allebei dat een psychopaat vaak een buitenstaander is; iemand die zichzelf buiten de samenleving heeft geplaatst en werkelijk denkt dat hij niet langer een onderdeel is van het geheel.’

Niet langer een onderdeel van de sluiers. De benauwde en stinkende façade.

Hij wilde er meer aan toevoegen. Hij wilde uitleggen dat een ware psychopaat om deze redenen zijn slachtoffers kon objectiveren, omdat hij geloofde – juist omdat hij er niet langer aan deelnam – dat hij de realiteit kon manipuleren, de wereld naar zijn hand kon zetten en anderen datgene kon aandoen wat hem vroeger was aangedaan. Die afzondering was niet alleen een feitelijke afzondering, in de diepste kern van zijn wezen was een psychopaat gescheiden van zichzelf en projecteerde hij zijn geïnternaliseerde woede naar de buitenwereld toe. Voor een psychopaat bestonden er geen sluiers, geen lagen, dat had hij al vroeg geleerd, slechts een constante vernedering en herinnering van iets dat hij had ondergaan. Hij leek daarom misschien nog het meest op een langspeelplaat die was blijven steken. Hij herhaalde het wegtrekken van de sluiers steeds opnieuw. Maar dit keer anders. Dit keer niet als een slachtoffer. Een psychopaat wilde een god zijn.

Hij wilde dat uitleggen, maar kon het niet.

‘De kans dat twee psychopaten elkaar ontmoeten en het ziektebeeld in elkaar herkennen is heel klein. Dat ze een groep vormen is praktisch onmogelijk. Teveel goden in een ruimte... Niet langer een afzonderlijk bestaan.’

Ze begreep hem niet, dat zag hij, maar hij liet het erbij.

‘Kom op,’ zei hij, ‘Laten we gaan eten. Ik heb honger. En jij ook.’

Ze knikte en kreeg een ogenblik het enthousiasme terug dat hij de hele dag had gezien. ‘Kom maar,’ zei ze, terwijl ze hem meenam door een wirwar van straten, stegen en plantsoenen die als een spinnenweb om de kathedraal waren aangelegd. Soms stond ze stil en wees hem een plek aan – moordplekken – andere keren trok ze hem mee. En terwijl hij naar haar keek – naar de verlopen mascara, de jas die aan haar lichaam kleefde, de blik van een geslagen hond – begreep hij waarom hij haar zo mooi vond. Ze was verval. Het verval zelve. Met haar gescheurde nylons en geverfde haar. Ze belichaamde het gezicht achter de make up en rouge. Het gezicht dat naakt was.

‘Daar is het,’ zei ze en wees naar een klein barretje op een hoek, waarvan hij de plek nooit meer kon achterhalen. Voor het raam hing een groen knipperend neonlicht dat flitste in de zilveren namiddag. *Open*, flitste het. *Open-Open-Open-Open*. De glas-in-loodvensters waren gebrandschilderd. Tekeningen van kardinalen en veldslagen, van schreeuwende mensen op brandstapels. En daarachter rood licht, flakkerend, dat alleen maar van een open haard kon komen.

‘Sfeervol,’ zei hij.

- vervolg- Moordplekken

Ze keek naar de taferelen in het glas. Taferelen die hem aan oude schilderijen deed denken.

‘Toepasselijk,’ voegde ze er aan toe.

Ze klikte weer met haar tong had opnieuw die glinstering in haar ogen. ‘Ik breng je naar de laatste moordplek toe.’

En met deze woorden stapte ze naar binnen. De warmte kwam hem tegemoet. Tientallen mannen en vrouwen hingen over de bar of zaten aan een tafel. Rode gezichten, verhitte blikken. Toen hij binnenkwam, werd het een seconde stil. Ze keken hem aan, loerend bijna, en begonnen vervolgens verder te praten.

Hij zag niet dat het groene neonlicht achter hem uitging.

‘Ik kom hier vaak,’ zei ze, terwijl ze hem naar een nis in de hoek bracht. Het dichtst bij het haardvuur. Ze had opnieuw die verkwikkende pas in haar loopje, ze glimlachte uitdagend over haar schouder, haar mascara stroomde inmiddels naar haar kin.

Hij zag niet dat de anderen achter hem opstonden. Dat iemand de deur dichtdeed.

‘Dit is mijn tweede thuis, en dit zijn mijn vrienden.’ Met deze woorden zwaaide ze naar de anderen om hen heen. Het viel hem toen pas op dat het weer stil was geworden. Dat je een speld kon horen vallen. Alsof iedereen, de hele ruimte, zijn adem inhield. Hij draaide zich om en zag ze allemaal naar hem kijken. Hun gezichten nog steeds rood, maar met een kwaadaardige glinstering in hun ogen.

‘Je had het mis, Conlon,’ zei Lydia nu. Ze giechelde, zoals een klein meisje giechelde, en hij wist dat hij het mis had. Ze was niet bang voor monsters. Ze wilde geen veilige façade. Haar enthousiasme, haar bloeddorst, ze had de leegte achter de sluiers al heen lang geleden ontdekt.

‘De Bundy-groep bestaat wel.’ Ze zei het alsof het een feit was. ‘En ik stel ze nu aan je voor.’ Hij keek opnieuw naar die gezichten. Rode, verhitte gezichten. Met zwarte gaten waar ogen behoorden te zijn, en ontblote tanden. Sommigen hielden een puntig mes vast. Ze konden niet wachten. Ze hadden dezelfde vervoering, dezelfde waanzin in hun blik. Als hagedissen likten ze hun droge lippen nat.

‘Houd hem vast,’ zei een man. ‘Gooi hem op de tafel.’

‘Nee, laten we hem ophangen.’

Onderwijl keek Lydia hem glimlachend aan. Nog steeds kinderlijk, nog steeds lief. Alle Jezus, nog steeds lief! Hij probeerde weg te vluchten. Te schreeuwen. Maar iemand legde een hand op zijn mond en hij werd met geweld op de tafel gesmeten.

‘Ja, jaa, jaaaa,’ krijste een tandeloze oude vrouw. ‘Trek zijn T-shirt uit.’ Hij zag de gezichten, die rode gezichten, zich over hem buigen.

‘Ik zei toch dat je niet naar huis zou gaan?’

Hij probeerde te schreeuwen. Zichzelf te vertellen dat dit niet kon, dat hij het niet moest geloven, dat dit alles een boze droom was.

‘Een nieuwe moordplek,’ grinnikte Lydia. Iemand liet een mes langs zijn lippen glijden. ‘Een nieuw verhaal.’

Zielenpoot, hoorde hij zijn ex opnieuw zeggen. Hij probeerde te schreeuwen. Hij probeerde echt te schreeuwen! *Zielenpoot...*

‘Bind hem vast,’ zei de een.

‘Ik heb een jute zak,’ zei een ander.

Gevolgd door haar stem. *Haar stem*: ‘Ik denk dat hij nu maar op reis moet gaan...’

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

Contact

Fanclubmerchandise en verkoop

Het StephenKingFans winkeltje

Kings Things Archief

Het Forum

Facebook

Kings Things

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen,
Danny Paap, Jeroen de Vries,
Mirjam Jonkman en Marco Althuiszes.

Illustraties:

Martine Bleijen

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2.5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elk jaar wordt er of een fanclubdag of dollarbaby festival georganiseerd, er is een forum en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze eigen fanclubwinkel, via Free Record Shop, ebook.nl, Boekentip.nl, ECl, Bruna en het boekwinkeltje van Stephen King Fans levert de fanclub een percentage op, als je via deze pagina op onze website bestelt!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

